

μὲν λόγος περὶ καθολικῆς, οὐχὶ ὁμῶς καὶ περὶ παρ-
ολικῆς. Πῶς λοιπὸν ἔλκει ἡ ἑταιρεία τῶν Ἑλληνικῶν
ἀτμοπλοίων εἰς τὴν γῆν τῆς Σύρας τὴν Ὑδραν καὶ
τὸ Παρελλήνιον χάριν ἐπισκευῆς; ἢ τί γίνεται ὁ
πάρολος, καὶ αὐτὸς ὁ χαμουλκὸς τοῦ Πολυδεύκους;

Ἐχομεν δὲ καὶ ἄλλην μίαν, ἐσφαλμένην ἴσως, ἰδέαν,
τὴν ὁποίαν ὁμῶς κρίνομεν καλὸν νὰ ὑποβάλλωμεν
εἰς τοὺς νομοθέτας τῆς γλώσσης. Ἐὰν ἡ λέξις δι' ἧς
ἐρμηνεύει τι σήμερον ὁ λαὸς δὲν εἶναι ξενική, ἢ
βέρβαρος, ἢ κακόζηλος, πρὸς τί ἀποβάλλεται καὶ
ἀντικαθιστᾶται δι' ἄλλης, πολλῶς μάλιστα γενι-
κὴν ἐχούσης τὴν σημασίαν; Ἀδιάφορον ἔαν δὲν εὐ-
ρίσκειται εἰς τὰ λεξικά· τὸ πρῶτον, τὸ ἀρχέτυπον
τῶν λεξικῶν εἶναι τὸ στόμα τοῦ λαοῦ. Ἐὰν ἡ Ἑλλη-
νική λέξις σώζεται εἰς αὐτό, οὐχὶ μόνον δὲν πρέπει
ν' ἀπορρίβηται ἀλλὰ καὶ νὰ θησαυρισθῇ. Τούτου δο-
θέντος, λυγόμεθα ὅτι τὸ Ὀνοματολόγιον μετεποίη-
σε τὸν καθρέπτην εἰς ἄβακα, ἐνῶ ἄβακα ἐδάπτισε
καὶ τὴν καππαδιὰν (σελ. 39), τὸν γοφόν (1) εἰς
ισχίον, τὰ μερῖα εἰς γλουτούς, ἐνῶ μάλιστα ἐκεῖνα
εἶναι καὶ εὐσημότερα τούτων, τὴν γλαφυροτάτην
πλέονσαν εἰς γάστραν, τὸ κοράκι εἰς στεῖραν, τὸν
ἀγαθὸν εἰς καθῶν, καὶ πλεῖστα ἄλλα. Οὐτ' ἐννοοῦ-
μεν διὰ τί τὰ οὐδέτερα φαλάγγια ἐγένοντο θηλυ-
καὶ φάλαγγες, καὶ αἱ θηλυκαὶ φρακταὶ οὐδέτερα
φράγματα.

Ὅτι τὸ ὀνομαζομένον δὲν γίνεται πάντοτε εὐδο-
κίμως ἔστω παράδειγμα καὶ τὸ σκευαγωγὸν πλοῖον
τοῦ Ὀνοματολογίου (σελ. 54). Ἡ λέξις βέβαια ἀ-
ξιόλογος, ἀλλὰ κατηγορεῖται καὶ ἐπὶ ἀμαξῶν, καὶ ἐπὶ
κτηνῶν, καὶ νῆ Δία, καὶ ἐπὶ ὄντων λογικῶν φερόντων
σκεύη· πλὴν τούτου τὰ σκευαγωγὰ πλοῖα δὲν φέ-
ρουν μόνον σκεύη. Ὁ γαυλὸς τοῦ Ἡροδότου ἀνα-
πληροῖ, καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον, κυριολεκτικώτερον
τὸ σκευαγωγὸν τοῦ Ὀνοματολογίου. « Καταβάν-
τες δ' οὗτοι ἐς Φοινίκην καὶ Φοινίκης ἐς Σιδῶνα
πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρας δύο ἐπλήρωσεν, ἅμα δὲ
αὐτῷ καὶ γαυλὸν μέγαν παντοίων ἀγαθῶν » (2).
Γαυλὸν οὕτω πλήρη παντοίων ἀγαθῶν, καὶ οὐχὶ
ἀπλῶς σκευῶν, τίς καὶ ἐκ τῶν ὀχημαστικῶν τῶν
λέξεων δὲν ὀρέγεται;

Τολμῶμεν ἐπὶ τέλους νὰ προσθέσωμεν καὶ ἐτέ-
ραν σημείωσιν. Εἴπομεν προλογίζοντες ὅτι ἐκάστη
λέξις ἔχει καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν, καὶ ὅτι ἡ ἀξία αὐ-
τῇ δὲν πρέπει νὰ ἀλλοιοῦται ἀνθαιρέτως. Τοιαύ-
την δὲ ἀλλοίωσιν νομίζομεν ὅτι ἐπαθὲν τινες ὄροι ἐν
τῷ Ὀνοματολόγιῳ, καὶ ἰδίως ἡ βάρις. Ἡ ταλαι-
πῶρος αὕτη βάρις, ἥτις πρέπει νὰ γράφεται ὀρθῶς
μετὰ περισπωμένης, ἐγένετο τρίκυρος, ὃ ἐστὶ
canonnière, κανονόφος, gun-boat· καὶ ὁμῶς ἐξ
ὧν λέγει ἐν ἐκτάσει περὶ αὐτῆς ὁ πατὴρ τῆς ἱστο-
ρίας (3), φαίνεται ὅτι δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν καννο-

νοφόρον (4) τοῦ Ὀνοματολογίου. Πλὴν τούτου καὶ
ἡ λέξις ξένη, ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατὰ τὸ Β'. ψήφισμα
ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πρὸς τοὺς ἐτερόχθονας νὰ
λαμβάνωσι τὰς θέσεις τῶν αὐτοχθόνων.

Ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὸ ἔργον δυσκολώτα-
τον, ὥς προσέπομεν· ἀς ὁμολογήσωμεν ἐξ ἐναντίας
πολλὰς τὰς χάριτας πρὸς τοὺς ἐπιχειρήσαντας αὐτό
καὶ μοχθήσαντας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—οοο—

ΝΕΟΕΒΟΡΑΚΟΝ. Ἡ πόλις αὕτη ὠκοδομήθη ὑπὸ
τῶν Ὀλλανδῶν τὸ 1621· τὸ δὲ 1697, εἶχε πληθυ-
σμὸν 4,302 κατοίκων, τὸ 1730, 8,638, τὸ 1756,
13,740, τὸ 1786, 23,614, τὸ 1790, 33,131, τὸ
1800, 60,489, τὸ 1820, 123,706, τὸ 1830, 213,
470, τὸ 1835, 269,873, τὸ 1841, 312,710, καὶ
τὸ 1855, 629,810.

Σήμερον δὲ ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 650,
000, καὶ αὕτη εἶναι ἡ πολυανθρωποτέρα πόλις ἀπά-
σης τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ. Ἐν Ἀδυσσηνίᾳ τιμῶνται τὰ ἐμ-
πορεύματα ἀντὶ ὠρισμένης τινὸς ποσότητος πιπέ-
ρεως καὶ ἄλατος. Ἐν τῇ Νέᾳ Γῇ ἀντὶ ζηροῦ ἀντα-
καίου (mogue), ἐν Βιργινίᾳ ἀντὶ νικοτιανῆς, ἐν
Κιάκτη τῆς Κίνας ἀντὶ τοῦ ἐπιτοπίου ὑφάσματος
τοῦ καλουμένου νὰ γκίνα. Ἐπὶ Βυζαντινῶν πολ-
λάκις ἐτιμῶντο ἀντὶ συρικῶν ὑφασμάτων. Εἰς διά-
φορα τῶν Ἰνδιῶν μέρη ἡ ἑλλειψὶς νομισμάτων ἠνάγκ-
ασε τοὺς κατοίκους νὰ μεταχειρίζωνται εἶδος
κοχλίων, ὅπερ εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐν Γουϊνέα καὶ
ἄλλαχού τῆς Ἀφρικῆς. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀνακαλύψεως
τῆς Ἀμερικῆς μετεχειρίζοντο εἰς τὸ Μεξικὸν ἀντὶ
νομισμάτων κόκκους κακάου. (βλ. Henri Storch,
Cours d'économie politique. T. IV. note 6.)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ. Ἡ συνθήκη τοῦ χαιρετίζειν δι' ἐ-
κατὸν καὶ ἐνὸς κανονοβολισμῶν τοὺς αὐτοκράτορας
καὶ βασιλεῖς ἔλαβεν ἀρχὴν ἐκ τοῦ περιστατικαῦ
τούτου· ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ἐπανερχό-
μενος νικηφόρος εἰς Γερμανίαν ἐμελλε νὰ διέλθῃ
διὰ τῆς Αὐγούστης, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἀπεφά-
σισαν νὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτὸν μετὰ πολλῶν τιμῶν,
καὶ μάλιστα δι' ἐκατὸν κανονοβολιῶν. Ἀλλὰ μετὰ
τὸν χαιρετισμὸν ὁ φρούραρχος ἀμειβάλλων ἂν αἱ
κανονοβολαὶ ἦσαν 100 ἢ 99, προσέταξε νὰ ῥίψω-
σιν ἔτι μίαν, ἵνα μὴ ἀποδώσῃ τῷ αὐτοκράτορι μι-
κροτέραν τῆς παρὰ τοῦ δήμου ψιφισθείσης τιμῆς.
Ἀπὸ τῆς Αὐγούστης ὁ αὐτοκράτωρ μετέβη εἰς Νυ-
ρεμβέργην, ἥς τινος οἱ κάτοικοι μὴ θέλοντες νὰ
ὑποδεχθῶσιν αὐτὸν μὲ ὀλιγωτέρας τιμᾶς, ἔρριψαν
ἐκατὸν καὶ μίαν κανονοβολίας. Ἐκτοτε καθιερώθη
πανταχοῦ ἡ συνθήκη αὕτη.

(1) Ἐκ ταύτης οὖν τῆς ἀκάνθης κοφόμενοι ἔλαβον τε δι-
πύλας, πλινθιδὸν συντάμῳι καυπηγούμενοι τρόπον τοιούτῳ· περὶ
γ ἑ μ φ ο ς πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι, κλ. Ἡρόδ. Β'. 96.

(2) Ἡρόδ. Γ'. 136.

(3) Ὁ αὐτὸς Β'. 96.

(4) Γράψε τὸ κανόνιον μετὰ δύο νν, ὥς παραγόμενον ἐκ
τοῦ κ ἄ ν ν α, τοῦ σημαίνοντος κλάμον· λέγομεν καὶ ἡ κ ἄ ν ν α
τοῦ τυφεκίου, καὶ ὁ ἱ κ ἄ ν ν ο ν τυφεκί.

ΩΦΕΛΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ. Περιπλέων την Ώκεανίαν ὁ μαίραρχος Ουέλκης ἐπληροφορήθη ὑπὸ τινος τῶν νησιωτῶν ὅτι πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχε ναυαγίσει εὐρωπαϊκὸν πλοῖον. Μαθὼν δὲ ὅτι ἐσώθησαν οἱ ἐπιβάται, ἠρώτησε ποῦ ἦσαν. Ὁ δὲ νησιώτης ἀπεκρίθη ἀταράχως. — Τοὺς ἐσφάζαμεν καὶ τοὺς ἐφάγαμεν. — Ὅλους; ἐπυνέλαθεν ἐκπλαγείς ὁ Ουέλκης. — Πλὴν ἑνός, εἶπεν ὁ βάρβαρος. — Καὶ πῶς ἐφείσθητε μόνον ἑνός; — Διότι, ἐπρόσθεσεν ὁ ὠκεανίτης, τοὺς ὄζοντας ὡς αὐτὸς καπνοῦ δὲν τρώγομεν, διότι τὸ κρέας τῶν γίνεται ἀηδέστατον κατὰ τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν. — Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καὶ ἡ πολλὴ χρῆσις τοῦ καπνοῦ δύναται κατὰ τι νὰ μᾶς ὠφελήσῃ, ἂν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βλάβη τὴν υἱαίν.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. Εἰδὸς τι ἐφημερίδων εἶχον καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι, τὰ καλούμενα, *acta*, καὶ *Diurna & Compilatio*. ἄλλ' αὐταὶ ἐπενοήθησαν κυρίως περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς *IV'*. ἑκατονταετηρίδος. Καὶ πρῶτον μὲν ἐφάνησαν, ὡς γνωστόν, ἐν Ἑνετίᾳ, ὅπου ἐπωλοῦντο ἀντὶ Ἑνετικοῦ χαλκονομίσματος, τοῦ καὶ γαζέττα καλουμένου· διὸ καὶ αὐταὶ ὠνομάσθησαν *γαζέττα*. Ἡ πρώτη τῶν ἐν Γαλλίᾳ δημοσιευθεισῶν ἐφημερίδων ἐφάνη τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ 1631 ἔτους. Σήμερον δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τοσοῦτον ἐξηπλώθη ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ὥστε αἱ καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον ἐκδιδόμεναι ὑπολογίζονται μέχρι 3,600· δηλαδή εἰς μὲν τὴν Εὐρώπην 2,430, εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν 110, τὴν Ἀσίαν 50, καὶ τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὰς νήσους 20. Ἐκ δὲ τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων πρῶτον ἐφάνη ἐν Γαλλίᾳ περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος τὸ *Journal des Savants*, ἥτοι *Ἐφημερίς τῶν Δογίων* ἧς πρῶτος συντάκτης ὑπῆρξεν ὁ De-Sallo. Νῦν δὲ καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα τοσοῦτον ἐπολυπλασιάσθησαν, ὥστε ἂν μόνον τὰ περὶ ἱατρικῶν ἐπιστημῶν πραγματευόμενα συλλέξωμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, θέλομεν ἀπαρτίσει βιβλιοθήκην ἐκ 366 ὡς ἔγγιστα τόμων, ὧν ἕκαστος σύγκειται ἐκ 500 περίπου σελίδων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ. Τὸ 1826 ἐσυστήθησαν εἰς διαφόρους τῆς Γαλλίας πόλεις φιλόανθρωποι τινες ἐταιρεῖαι προτιθέμεναι τὴν πραγματοποίησιν πτωχῶν συνοικισίων, καὶ ἰδίως μεταξὺ ἀτόμων παρηνόμως συζώντων. Ἐκ τῶν ἐταιρειῶν τούτων μόνον ἡ ἐν Περσιόις ἐδρεύουσα εἶχεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1848 νομιμοποιήσει 17,706 συνοικέτια πρὶν παρηνόμα. Χάριν ἄρα τῆς Ἐταιρείας ταύτης 35,412 ἄνθρωποι ἐπανήλθον εἰς τὴν εὐθεὴν ὁδόν, καὶ 13,000 ὡς ἔγγιστα παιδίων πῦτύχησαν νὰ ἀναδειχθῶσι νόμιμα.

ΚΑΝΟΝΙΑ. Τὰ κανόνια, κατὰ τὴν τῶν πλειόνων δόξαν, ἐπενόησαν πρῶτοι οἱ Ἀραβες, μεταχειρισθέντες αὐτὰ ἐν ἔτει 1342 ἐνῶ ἐπολιορκούντο ἐν Ἀλγεζίρῃ ὑπὸ τῶν Καστιλλάνων. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ μετεχειρίσθησαν τοιαῦτα ἐν ἔτει 1376 κατὰ τὴν ἐν Κρεσὺ μάχην.

ΛΑΧΕΙΟΝ. Ἡ κυβερνήσις τῆς Βαδης θέλουσα τὸ 1845 νὰ κατασκευάσῃ διαφόρους σιδηροδρόμους

ἔλαβε δάνειον ἐκ φορινίων 14,000,000, ὑποχρεῖσθαι ν' ἀποδώσῃ αὐτὸ ἐντὸς τεσσαράκοντα ἐτῶν καθ' ἑξαμήνους δόσεις, καὶ μετὰ τόκου 3 1/2 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ πληρωμὴ τελεῖται διὰ κληρώσεως ὀρίζουσας τὰς πληρωθησομένας καθ' ἑξαμηνίαν ὁμολογίας, καὶ τὴν ὀνομαστικὴν ἐκάστης αὐτῶν ἀξίαν, καθότι αἱ μὴ ἀμειβόμεναι (*non premiate*) ὁμολογίαι λαμβάνουσι μόνον τὸ κεφάλαιον συνιστάμενον ἐκ φοιρ. 35, καὶ τόκον δύο μόνον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν· αἱ δὲ ἀμειβόμεναι (*premiates*) (ὡς ἐκ τοῦ κλήρου δηλονότι), λαμβάνουσιν ἀπὸ 70 κατ' ἐλάχιστον, μέχρι 50 000 φοιρ. κατ' ἀνώτατον ὅρον. Ὁ ὀλικὸς δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκ 35 φοιρ. ὁμολογιῶν ἀναβαίνει εἰς 400,000, ἀντιπροσωπεύουσιν δὲ 14,000,000 φοιρ. τοῦ δανείου. Οἱ κατὰ τὸ τεσσαράκοντα-τὲς τοῦτο διάστημα πληρωθησόμενοι τόκοι συμποσούνται εἰς φοιρ. 16,261,495, καὶ εἰσὶ προσδιορισμένοι πρὸς ἀνάλογον ἐξαργύρωσιν τῶν κατὰ κλήρωσιν ἀμειβομένων ὁμολογιῶν. **Ι. ΔΕΚΙΓΑΔΔΑΣ.**

ΚΩΣΤΑΣ Ο ΙΝΔΟΣ.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ *M. Ἀλεξάνδρου* ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσωμεν, κατὰ τὴν δοθείσαν ἄλλοτε ὑπόσχεσιν, τὸν τοῦ Γ. Καστριώτου ἢ Σκεντέρμπεη, τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς εἶπομεν τότε, τῶν ἡρώων τῆς ἀρχαίας, καὶ πρώτου τῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ, καὶ τοι προχωρήσαντος τοῦ ὅλου ἔργου, ἐλάβομεν ἀνάγκην ἱστορικῶν τινῶν εἰδήσεων, ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσιν, καὶ ἐν τῷ σούτῳ ἐκδίδομεν ἄλλο σύγγραμμα, ἱστορικὸν μὲν καὶ τοῦτο, συγχρόνως ὅμως καὶ τερπνότατον. Εἶναι δὲ ἔργον τῆς αὐτῆς χειρὸς τῆς γραφᾶς τὸν ΚΥΝΗΓΟΝ, ὅστις διὰ τὰς ἱστορικὰς εἰδήσεις, τὴν τε χάριν καὶ ζωηρότητα τῶν περιγραφῶν καὶ τὰς περιπετείας, εἴλκυσε ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ξένον ἔργον, ἐξ ὧν ἐδημοσίευσεν ἡ *Παρδώρα*, τὴν προσοχὴν, ἐδίδαξε τὸν νοῦν καὶ κατεκλήψε τὴν καρδίαν τῶν ἀνγνωστῶν αὐτῆς. Ὁ *Κυνηγὸς* ἀπέδειξε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι δυνατόν τὰ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ αἱ ἱστορικαὶ ἀφηγήσεις νὰ ἐξυφανθῶσιν ἐπὶ τὸ μυθιστορικώτερον, νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν, νὰ τέρψωσι, νὰ συγκινήσωσι καὶ ἀνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ πάθους ὅπερ καλοῦμεν ἔρωτα.

Μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος καὶ ζωηρότητος καὶ ἀκριβείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐλαθείας πρὸς τὰ ἔθνη ἑγράφη καὶ *Κώστα* ὁ *Ἰνδός*. Ὁ συγγραφεὺς, ἐξ ἱστορῶν τὰ κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον τῆς Μαξικῆς, παρενείρει τοιαῦτα ἐπεισόδια παρυστατικά τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου τούτου, ὥστε ὡς καὶ τὸ πρῶτον οὕτω καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο σύγγραμμα κατέστησε διδακτικὸν καὶ ἐπαγωγότατον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ βίος τοῦ *M. Ἀλεξάνδρου* θέλει εἶτι παραταθῇ ἐπὶ δύο ἢ καὶ τρεῖς μῆνες, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦδε τῆς δημοσιεύσεως *Κώστα* τοῦ *Ἰνδοῦ*, οὗ τινος ἡ συνέχεια θέλει ἀκολούθως καταχωρισθῇ ὅπου σήμερον ὁ ἀνωτέρω βίος.